

نمونه های ایثار - ۱

حضرت ابوالفضل

علیه السلام
العباس

آیت الله سید محمد تقی مدنی

مترجم: کورش علیانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمه ناشر

کاربرد واژه‌ها در ذهن هر نویسنده و مخاطب یکسان نمی‌باشد و بستگی به علاقه و باور آن دارد.

واژه تعهد و وفای کاربرد وسیع و گسترده‌ای دارد، زیرا واژه تعهد معادل و یا مکمل شخصیت انسان می‌باشد، بدین جهت کسانی که دارای تعهد بیشتر هستند، در حقیقت دارای شخصیت متکامل تری می‌باشند.

و براین اساس حضرت ابوالفضل العباس علیه یکی از افرادی است که از آن بعنوان نمونه ایثار و تعهد یاد می‌گردد، زیرا ایثارگری و تعهد آن حضرت از روز تاسوعا و عاشورا نسبت به برادر بزرگوارش امام حسین علیه و خاندان نبوت انجام داد، در تاریخ ثبت و منحصر به فرد می‌باشد.

یکی از القاب حضرت ابوالفضل العباس «باب الحوایح» است و بدین لحاظ مسلمانان و شیعیان به این باوراند که با توسل به حضرت عباس علیه، بسیاری از مشکلاتشان با خواست و حکمت خداوند متعال حل و رفع خواهد شد.

حضرت آیت الله العظمی حاج سید محمد تقی مدرسی - حفظه الله - نویسنده این کتاب در باره تعهد حضرت ابوالفضل

این چنین می فرماید: «در ایام جوانی شب های جمعه هنگامی که به حرم مطهر آن حضرت می رفتم، همواره دلاوری های سترگ حضرت عباس در ذهنم جلوه می نمود که آن حضرت در میان انبوه دشمنان رسول خدا، که امام حسین علیه السلام و یارانش را او هر سو احاطه نموده اند، برای رفع تشنگی اهل بیت علیهم السلام بمنظور آوردن آب عازم رود فرات می شود، زمانی که آب را با کف دست از آن رود بر می دارد، ناگهان تشنگی اهل بیت پیامبر و یاران امام حسین علیه السلام به بادش می آید و آب را دوباره به رود می ریزد.»

آری یکی از راه های تقرب به خداوند و رفع نیازها، توسل به سیره ائمه معصومین علیهم السلام و اولیاء الله است.

با توجه به استقبال کم نظیر که از طرف خوانندگان گرامی به سلسله «نمونه های ایثار» که یکی از آنها کتاب «حضرت ابوالفضل العباس علیه السلام» می باشد.

انتشارات یاسین نور

پیش‌گفتار مترجم

از خردی مرا چنان پروردند که مباحی باشم به جدم که در
واقعه روز دهم رأس‌التوابعین بوده است. جدی که جانش را به
راه حسین علیه‌السلام باخته است و امام خود سرش به دامن گرفته و
درایت مادرش را ستوده است که چه خوش نامی بر او نهاده
است. از همان خردی هر چه در خیال واقعه روز دهم غوطه
می‌خوردم بعد از امام علیه‌السلام دو کس افسون‌گرانه دل از من
می‌بردند و روی از من نهان کرده بودند. مردی آزاده که حر بود
و گردی علم‌دار که عباس.

□

فارسی شدن این کتاب قصه‌ای دارد. چنان‌که مؤلف در
مقدمه‌اش آورده متن اصلی کتاب که به عربی است نیازی است

در پی نداری. دیگری - برادری - کتاب را دیده و پسندیده؛ و چون ناگواری به او رسیده است او هم با خدایش عهدی کرده که بلا بگذرد و او کتاب را فارسی کند. بلا گذشته و کتاب فارسی شده.

دوستی گفت: «فالنی! چنین کتابی هست مؤلف ایشان است و کتاب ترجمه شده است و ویرایش می خواهد. هستی؟»

مؤلف را از دور و به واسطه یکی دو اثر ترجمه شده اش می شناختم. دانشه بودم به خلاف بسیاری از بزرگان و بزرگ نمایان به حکم «هر آن کس ز دانش برد توشه ای؛ جهانی است بنشسته در گوشه ای» بی هياهو می پژوهد و می نگارد. دوستم را جواب گفتم: «ان شاء الله» و خوش حال بودم که تالی جدم خدمتی - حقیرانه خدمتی - به این خاندان می کنم.

متن عربی کتاب را و متن ترجمه را دیدم. نثر عربی کتاب - به زعم من - شیوا و درخشان است ولی ترجمه از نوعی بود که زمانی پیش تر رواج بسیار داشت - خصوصاً در ترجمه قرآن و ادعیه - و می توان ترجمه مقفید به تفسیر نامیدش. چنین ترجمه ای اگر در باب قرآن و احادیث و ادعیه - به دلیل نگرانی برای انتقال معانی - روا باشد درباره کتابی چون این روا نمی نماید. ناچار دست در دامن همان دوست زدم که به رغم

زحمات برادر مترجممان کار را باید از سر گرفت؛ مترجمی
بیباید. او هم دیواری کوتاه‌تر از دیوار حقیر نیافت.

تلاش کرده‌ام تا اندکی از زیبایی و شیوایی نثر عربی را به
ترجمه فارسی بکشانم. این که چنین شده است یا نه؛ قضاوت
شما درست‌تر خواهد بود.

به قدر خویش کوشیده‌ام که ترجمه دقیق باشد ولی هیچ
مدعایی ندارم که نمی‌توانم داشت.

در ترجمه آیات قرآنی و زیارت‌نامه حضرت عباس علیه السلام به
ترتیب ترجمه‌های استاد بهاء‌الدین خرمشاهی و مرحوم استاد
الهی قمشه‌ای را پیش چشم داشته‌ام. هر چند آنچه آخر کار از
این قلم تراویده از آن ترجمه‌ها متفاوت است و لاجرم نقایص
و خطاهایش به عهده من.

نیز باید گفت که متن عربی کتاب فصل هفتمی هم دارد که
قصایدی است که شاعران عربی سرای بهر عباس علیه السلام
سروده‌اند. به این بهانه که شعر عربی فارسی شده برای
خواننده فارسی زبان لطفی ندارد شانه از زیر بار ترجمه این
فصل خالی کردم که کار چون منی نبود.

متن زیارت‌نامه عباس علیه السلام و ترجمه‌اش را هم به عنوان
دو ضمیمه به آخر کتاب افزودیم. باشد که محل استفاده
باشد.

دو نکته اخیر بهانه‌ای شد که نام کتاب را که العباس بن
علی علیه السلام نصیر الحسین علیه السلام بود تغییر دهیم.

خوب می‌دانم که هر چه کرده‌ام قصور است یا تقصیر. اما
ارجو که قصور عاجزانه ما خطاکاران به روز جزا مسبق از
کرامات اهل جلالت برپاید که هو المستعان.

کورش علیانی

۵ محرم الحرام ۱۴۱۸

پیش‌گفتار مؤلف

ستایش آفریدگار عالمان را است و درود خدا بر محمد و خاندان با برکتش.

در پی فرصتی بودم تا به نذر و وفا کنم. مرا با خدا عهدی بود که دربارهٔ سرورم عباس - سلام الله علیه - چیزی بنویسم. همان کسی که به رغم کمی مراجع دربارهٔ زندگیش، خود به گردن مؤمنین دوستدار اهل بیت حقی دارد؛ چرا که او همواره نمونهٔ نیکی و فضیلت بود و یک‌یک دوستداران [اهل بیت] علاقهٔ خاصی به عباس دارند که خداوند دعای همراه با توسل به او را اجابت می‌کند.

این فرصت دست داد و سفری خانوادگی را غنیمت شمردم و کتاب را روی نوارهای ضبط صوت برای همسرم املا کردم و او کمر به نوشتنش بست؛ سپس اصلاح و پاک‌نویسش کردم و امروز هم که این نوشته رو سوی انتشار

دارد.

از خدای بلندمرتبه می‌خواهم که از من و همه آنان که در
راه آماده کردن و توزیع کتاب یاری کرده یا می‌کنند بپذیرد؛ که
او است نعم المجیب.

محمد تقی مدرّسی

۷ صفرالخير ۱۴۱۶

www.ketab.ir

فہرست

۵	پیش گفتار مترجم
ط	پیش گفتار مؤلف
۱	جایگاہ والا
۱۱	بالیدن ہدفمند
۱۹	تیز بین
۲۵	نصّٰہا عباس را می ستایند
۳۷	پیمان میان امام و یاور
۴۱	الوداع
۴۵	ضمیمہ ۱: زیارت حضرت عباس بن علی علیہ السلام
۴۹	ضمیمہ ۲: ترجمہ زیارت حضرت عباس بن علی علیہ السلام